

A SZENT

KERESZT

A Keresztrefeszített
Üdvözítő

Megjelenik
öt helenként
Évi előfizetés 70 fillér.

— A pécsi egyházmegyei hatóság 1165/1937. számú engedélyével. —

Társulatának
Hirnöke.

Megrendelhető:
Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata
Pécs, Árpád-utca 25. Csekksz. 4984.

Feltámadt Krisztus e napon! Alleluja!

Végigkísértük az Urat a nagybőjt heteiben a szenvedés beteljesedéséig. Megkíséreltük sok jóakarattal, sok szeretettel, legalább lélekben résztvenni Urunk és Mesterünk fájdalmas útjában, amely a Kálváriára vezetett és a keresztáldozat lelket megrázó titkában ért célt. Valóban, a szent Kereszt titka Urunk szeretetének egyik legmélyebb, legcsodálatosabb misztériuma. Mély és csodálatos titok, amely a Krisztust követőket hőökké nevelte, magával ragadta, szentekké tette, akik szent. Pállal így kiáltanak fel: „A megfeszített Jézus Krisztus szeretete lelkesít minket.” (II. Kor. 5. 14.) Ezt a szent lelkesedést, ezt a lelket alakító szent tüzet ezrek és ezrek pecsételték meg és pecsételik meg ma is hősi életükkel, sőt vértanúi halállal, Krisztusért égő szeretettel.

Nagypénteken a szent Kereszt tanításától megihletett lélekkel borultunk le a Szent Sírnál és ott szinte kimeríthetetlen bensőséggel beszélt a mi szegény, sok-sok nyomorúsággal terhelt lelkünk az érettünk keresztrefeszített édes Jézussal. Így készültünk a Húsvét nagy, dicsőséges ünnepére. És nagyszombaton, amikor felhangzott a feltámadás himnusza: feltámadt Krisztus e napon, alleluja! — a mi énekünk is belevegült a zúgó örömenekbe. Azóta állandóan felhangzik az alleluja és végigkísér az egész husvét-i időszakon. A szent mise szövegében, a szertartásokban mindenütt felcsendül az örömet hirdető alleluja.

Igen! Örüljünk és örvendezzünk! Zengjünk szakadatlan alleluját, de ne csak ajkunkkal, hanem életünkkel is. Legyen

gondunk rá, hogy húsvéti örömünk ne pusztán hangulatokra és érzelmek homoktalajára épüljön. Fáradozzunk azon, hogy ez a szent öröm mélyebbről fakadjon, hogy sem baj, sem gond, sem az élet megpróbáltatásai azt meg ne ingathassák, el ne pusztíthassák. Legyen a mi húsvéti örömünk igazi forrása az égő, lángoló szeretet Megváltó Jézusunk iránt. Törekedjünk arra, hogy életünk mindig szorosan egyesülve legyen az Úr Krisztussal és az élet minden körülményei között az Ő szent tanítása legyen az útmutatónk. Ha ilyen lesz életünk, akkor nem kell félnünk „életünk nagypénteki órájától”, a haláltól, mert ha Krisztussal jártunk az életben, vele egyesültünk a szenvedés óráiban, ha Ő volt mindenkor életünk irányítója, akkor örömmelteljes, dicsőséges lesz a mi feltámadásunk is, az élet szenvedése után örök húsvéti allelujára.

Maradj velünk Uram . . .

A húsvéti idő szebbnél-szebb tanításai között egyik legkedvesebb az Emmauszba igyekvő tanítványok útja. Ki ne ismerné, ki ne gondolkodott volna már rajta?

A tanítványok szomorúan haladnak az úton. Hozzájuk csatlakozik az Úr. Ők nem ismernek rá. A szomorúság, a zavarodottság, talán a kétely is fátyolt von szemükre.

Esteledik. A nap lehanyatlak. Hűvösre hajlik az idő. A tanítványok marasztalják az ismeretlen vándort: maradj velünk. Jótékonyan, megnyugtatóan hat rájuk jelenléte, . . . de még nem ismerik fel. Csak amikor „a kenyeret megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik, nyitak meg szemeik . . .” (Luk. 24. 30—31.)

A mi életútunkon is sokszor esteledik. Ó, de hányszor roskadozunk az élet estéin és éjszakáin! Hányszor törünk össze gyengeségeink, gyarlóságaink súlya alatt. Hányszor homályosul el a lelkünk, a kísértések viharában és nem ismerjük már fel a velünk haladó édes Jézust. Ilyenkor fohászkodjunk bensőséges, alázatos bizalommal Krisztus Urunkhoz és kérjük: maradj Velünk Uram, mert esteledik! És az Úr a bizalommal-teli kérést nem utasítja el; velünk marad, mint vigasztaló, mint erősítő, bármilyen sötét éjszaka borulna is ránk. — Az Úr szent kegyelmétől megerősített lelkünk felismeri majd Krisztus szeretetét a felénk nyújtott keresztben.

„Csak egy kereszt”

A huszadik század embere örökös rohanásban, lázas sietésben él. Ma mindenki siet, az egyik a hivatalba, a másik a bankba, a harmadik a gyárba, a negyedik ide, az ötödik oda,

de mind-mind siet. „Sok a dolgom” — mondja az egyik, „az idő pénz” — kesergi a másik és nem áll meg ott, ahol őseink olyan szívesen időztek — a Szent Kereszt előtt.

Szinte csodálatos, hogy a színes fényvel kivilágított üzletek, a mozi reklámok, a divattal teli kirakatok előtt mindig látni ácsorgó, ráérő embereket, de Jézus keresztje előtt nem áll senki. Az embereknek a szenvedő Jézus számára nincs egy fohászra sem idejük. Elmennek előtte azzal a lekicsinylő tudattal, hogy: „csak egy kereszt”. Igen, „csak egy kereszt”, de ha ez nem lett volna, Te Testvérem még ma is a pogányságban vergődnél. Igen, „csak egy kereszt”, melyen a Te Jézusod három órán keresztül Érted átluggatott kezekkel függött. Érted, aki ma arra sem tartod érdemesnek a Szent Keresztet, hogy előtte tisztességesen leemeld a kalapodat.

A legtöbb a Szent Keresztre rá sem tekintve, csak megbillenti a kalapját s rohan tovább. No és az ájtatosnak ismert nőnem mit csinál a Szent Kereszt előtt? A legtöbbje három-négy ujjal ide-oda kapkod, mely minden csak nem keresztvetés — és megý a dolgára tovább.

Pedig milyen szép és hasznos lenne, ha egy kis fohással egybekötött tiszteletteljes kalaplevétellel köszöntené az érte szenvedő Urat.

Ha tudnád Testvérem, milyen hű barátod neked a Szent Kereszt, Te is jobban becsülnéd. Igazi hű barát, amely csecsemő korodtól kezdve, midőn a pap a Szent Kereszt alakjában öntötte fejedre a keresztvizet, — kísér Téged a halálos ágyadig, amikor megint csak a Szent Kereszt alakjában keni a pap a szent kenetet veritékes testedre. Sőt, sírod felett, midőn már minden barátod elhagyott... ott örkődik a leghűbb barát... a Szent Kereszt. Szeressük Testvérem ezt a hű barátot úgy, amint azt a sötétnek csúfolt, de lelkileg sokkal emelkedettebb középkorban szerették őseink. E kor teremtette meg a Szent Kereszt legfenségesebb himnuszait. E kor hős lelkei megértették a himnusz szavait, „nincs fa erdőn, melynek ága ily gyümölcsöket hozott... Ó, a Szent Fa, milyen drága, édes terhet hozozott.”

Közeleg a Szent Kereszt feltalálásának ünnepe, melyen az Egyház Szent Ilonával együtt örvendez a Szent Kereszt megtalálásán és egyben szemeink elé állítja megújuló emlékként Jézus legszentebb Vérével ékesített Szent Jelet. Jelet, amelynek ma is annyian ellene mondanak, mely ellen ma is annyira agyarkodnak Jézus ellenségei. A német és spanyol események bizonyítják, mennyire gyűlölt jel a Szent Kereszt. Nincs jelvény, melyet úgy szeretnének, de a másrésről pedig annyira gyűlölnének, mint a Szent Kereszt.

A Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata az engesztelés szellemében él és épp ezért nekünk kötelességünk Testvéreim annál nagyobb tisztelettel és szeretettel elborítani az Úr Jézus Szent Keresztjét, minél jobban meggyalázza és gyűlölettel láb-bal tiporja azt az ellenség. Ma a vörös rémtől felgyújtott Spanyolországban száz-számra hevernek a földön a ledöntött és meggyalázott keresztek. Ki képes ezekért az Úr Istennek elégtételt nyújtani? Bizony tökéletes elégtételt mi gyarló emberek nem nyújthatunk, de amink van, azt adjuk annál szíve-
sebben. Adjuk cserébe engesztelésül a mi szívünket... szeretetünket s a közelgő május havában, amidőn a magyar mezőkön és réteken újra virágbaborul minden, ne feledjük el az útszéli elhagyatott Szent Keresztet. A hálás szeretet találékony, tudja, mit kell tennie s ha mást nem is adhat, odarak az útszéli Szent Kereszthez hálás imával és szeretettel kötött mezei virágsokrot. Ha így adja, a maga részéről nyújtott egy parányi engesztelést a hálátlansággal elfelejtett Üdvözítőnek.

Ma a feltalálások századában élünk, alig van nap, hogy valami újabb és tökéletesebb találmányokról ne irnának az újságok. Van rádió, van újabb és újabb gép, amellyel az életet kényelmesebbé igyekeznek tenni. Van sok találmány, amivel megelégedettséget és élvezetet szeretnének az emberek előhajtásni, de egyet olyan nehezen találnak meg, amellyel pedig sokkal több békét és lelki nyugalmat nyernének... a Szent Keresztet.

Ó Szent Kereszt reménységünk, Nyerj a hiveknek malasztot
Üdvözlégy mi békességünk, Bűnösöknek bocsánatot....

Amen.

Fr. Pius.

Ü Z E N E T E K

Olvasóink figyelmébe ajánljuk a Sancta Maria Leánynevelő Intézet, amely különböző iskolába járó növendékek részére internátust és ezenkívül egyéves háztartási továbbképzőt tart fenn.

Kiadja: a Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata és a Sancta Maria Intézet. Szerkesztésért és kiadásért felelős a S. M. I. igazgatója: Mirbach Júlia.
